

ligt høre hjemme. Og hvorledes det skulde kunne opsluge nogen Udgiftsforøgelse? Ja, jeg maa sige, det gaar ganske over min Forstand; jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem sigter til.

Det ærede Medlem spurgte, hvorledes Tallet 42 $\frac{1}{2}$ Million kommer frem. Det kommer frem, som det ærede Medlem ogsaa formodede, ved at tage de forskellige Statsindtægter, som nu ere blevne forøgede ved de nu vedtagne Love, og beregne dem med det fulde Beløb, de ville indbringe, og sætte dem paa Statsregnskabet for 1912—13 — d. v. s. fingeret for Beregningens Skyld — med det Beløb, de vilde have indbragt, hvis disse Love havde været i fuld Virksomhed i det nævnte Aar. Som Følge deraf maa ogsaa Formue- og Indtægtskatten sættes op med sin Forøgelse, og som det ærede Medlem formodede, fremkomme de 42 Millioner ved, at Formue- og Indkomstkatten ogsaa er regnet med. (*Rode*: Den kommer jo ikke i Aar!). Saa har det ærede Medlem slet ikke forstaaet Lovforslagets § 2. Jeg skal, skønt jeg har sagt det gentagne Gange, gentage, hvad Meningen er med § 2. Meningen er den, at da Finansaaret 1912—13 faar en abnorm Karakter ved, at de nyskabte Indtægter ikke gaa ind med deres fulde Beløb — enten kun gaa ind delvis eller nogle af dem slet ikke —, maa vi, naar vi skulle bruge Aaret 1912—13 til Sammenligning med det følgende Aar, i hvilket disse Indtægter gaa normalt ind, nemlig Aaret 1913—14, fingere for Sammenligningens Skyld, at Indtægterne paa de Poster, vi nu have forøget ved de vedtagne Indtægtslove, ere gaaede ind med deres fulde Beløb, ellers kan man ikke gøre Sammenligningen. Man tager altsaa selvfølgelig ogsaa Formue- og Indkomstkatten med uden Hensyn til, om den er gaaet ind det Aar eller ikke.

Det ærede Medlem (*Rode*) ønskede at faa Reservefonden opgjort rigtigt. Det var omtrent det eneste Punkt i hans Tale, som jeg kan være enig med ham om. Det er ogsaa min Hensigt paa næste Aars Finanslovsforslag at gøre det. Thi nu staa vi jo anderledes med Reservefonden end tidligere. Naar Reservefonden er bleven opført, om jeg saa maa sige, saa konservativt, som den er, er det paa Grund af, at der var en Tradition om, at Reservefonden skulde fremtræde med det samme Tal som en Art ydre Tegn paa dens Uforanderlighed og dens Uangribelighed. Derfor opførte man de Beløb, hvorfor Effekterne vare købte, men ikke Effekternes

Kursværdi til en vis given Dato. Den sidste Opgørelsesmaade er dog efter min Mening som efter det ærede Medlems den rette, og min Mening er, at den fremtidig maa følges.

Saa spurgte det ærede Medlem, om denne Lov nu skulde bestaa som en sædvanlig Lov, og om den kunde hæves ved en Anmærkning paa Finansloven. Denne Lov er som en hvilken som helst anden, der bestaar saa længe, til den paa Grundlovmæssig Maade ophæves. Om den kan ophæves eller forandres ved en Anmærkning paa Finansloven, maa besvares, ganske ligesom man vilde besvare dette Spørgsmaal med Hensyn til en hvilken som helst anden Lov. Vi have, som jeg har haft Lejlighed til at gøre gældende under Forhandlingerne i Vinter, mange Gange, adskillige Gange ophævet eller forandret bestaaende Love ved Anmærkninger paa Finansloven, men det har kun kunnet gennemføres, for saa vidt begge Ting vare enige derom. Naar det ene Ting ikke vil være med dertil, maa man se at faa det gennemført ved en almindelig Lovændring. Der gælder ikke andre Regler for denne Lov end for alle andre Love, vi have haft.

Den særlige Del af Kassebeholdningen var det ærede Medlem ogsaa meget bekymret for. Jeg forstaaer ikke denne Bekymring. Det ærede Medlem spørger, hvem der raader over denne Del. Det gør den finanslovbevilgende Myndighed. I dette Tilfælde er det paa selve Finansloven, der raades derover. Den Del af Kassebeholdningen, som er skabt ved disse ekstraordinære Henlæggelser, kan ikke føres til Udgift undtagen ved særlig Udgiftspost paa Finansloven. Men der er den Forskel med Hensyn til Raadigheden over denne særlige Del af Kassebeholdningen og Raadigheden over Reservefonden, at efter den vedtagne Finanslovs anmærkning kan der kun raades over Reservefonden gennem almindelig Lov, medens der over denne særlige Del af Kassebeholdningen raades ved Bevilling paa Finansloven.

Ordføreren (Jørgen Jensen): Det forekommer mig, at de ærede Medlemmer, som have opponeret mod dette Lovforslag, have skudt over Maalet med deres Kritik ved at tillægge det en Hensigt, det øjensynlig ikke har. Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) mindede om den Periode i vor Forfatningshistorie, da Estrup udenom Bevillingsmyndigheden anvendte store Mid-